

הממונה היה מגיע לבלעם בלילה ולא ביום

דָּבָר אַחֵר פירוש אחר מה שאמר **בְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי** לא התכוין

להתפאר בשקר אלא כוונתו שם הוי"ה באמת, **עַל יְדֵי דְהָהוּא**

שְׁלִיחָא דְסִטְרָא אַחֲרָא על ידי אותו השליח של הסטרא אחרא. **וְאִי**

תִּימָא הָא בִּימָמָא אֲשֶׁתְּכַח לְגַבִּיהּ ואם תאמר הרי הממונה היה מצוי

אצלו גם ביום שהרי הוא אצל בלק ביום. (ס"א כד הוה לגביה בלק אלא) **אֵלָא**

וְדַאי בְּנַחֲשׁ אֲסִתְּפְלוּתָא הָוָה בִּיהּ וּבְהָהוּא זְמַנָּא הָוָה

מְסִתְּפַל לְכוּוֹנָא שַׁעְתָּא אלא ודאי מה שהיה ביום זה רק ההסתכלות בנחש

לדעת מתי הקב"ה כועס אבל הממונה היה בא אליו רק בלילה, **הֲדָא הוּא**

דְּכִתְיִב וזהו שכתוב **וְלֹא הִלֵּךְ בְּפַעַם בְּפַעַם לְקַרְאֵת נְחָשִׁים**

והסיבה לכך **וַיֵּרָא בְּלַעַם כִּי טוֹב בְּעֵינָי יְהוָה לְבָרְךְ אֶת**

יִשְׂרָאֵל ואיך ראה זאת. **אֵלָא דְהָהוּא יוֹמָא אֲסִתְּפַל לְכוּוֹנָא**

שַׁעְתָּא, וְלֹא אֲשֶׁתְּפַח בְּשָׂאֵר יוֹמֵי אלא שבאותו היום היה מסתכל

בנחש לכּוּיִן את השעה שהקב"ה כועס כדי לקלל את ישראל וראה שלא היה מצוי כעסו

בבשאר הימים, **וּבְדִין חָמָא דְהָא רוּגְזָא רַבָּא לָא אֲשֶׁתְּפַח**

בְּעֵלְמָא, בְּדִין יָדַע ועל ידי זה שראה שאין כעס גדול בעולם אז ידע **כִּי טוֹב**

בְּעֵינָי יְהוָה לְבָרְךְ אֶת יִשְׂרָאֵל. **בְּהָהוּא זְמַנָּא שָׁבִיב**

גְּרַמִּיהּ מְפַל נְחָשִׁים דְּעֵלְמָא, וְלֹא אֲסִתְּפַל בְּהוּ באותו הזמן

עזב בלעם את הנחשים שבעולם ולא הסתכל בהם, **הֲדָא הוּא דְכִתְיִב** וזהו

שכתוב **וְלֹא הִלֵּךְ בְּפַעַם בְּפַעַם לְקַרְאֵת נְחָשִׁים**.

ה'לימוד ה'יומי

באותו זמן הקב"ה לא כעס ובלעם לא יכל לקלל את עם ישראל

תָּא חַזִּי, בְּהֵיִא שַׁעְתָּא דְּרִתְחָא אֲשַׁתְּכַח בא וראה בשעה שיש
 כעס בעולם **בְּדִין שְׁמַאלָא אֲתַעַר** אז הגבורה שבשמאל מתעוררת
 בעולם, **וְהוּהוּ יַדַּע הַהוּא רְשַׁע אֲתָר, לְאַחַדָּא בְּסַטְרָא**
שְׁמַאלָא, לְמִילַט והיה בלעם הרשע יודע מקום לאחוז בגבורה כדי להמשיך משם
 הדין ולקלל. **וְאַסְתָּפַל בְּהַהוּא זְמַנָּא, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח** והסתכל בזמן
 ההוא ולא מצא התעוררות השמאל כי הקב"ה לא כעס באותם הימים. **בְּדִין מַה**
פְּתִיב ועל זה מה כתוב (במדבר כג) **מַה אָקוּב לֹא קָבַה אֵל וּמַה**
אַזְעוּם לֹא זַעַם יְהוָה. וּבְגִין כֶּךָ ובשביל זה אמר הקב"ה לעם ישראל,
 (מיכה ו) **עַמִּי זְכַר נָא מַה יַעֲזִי בְּלֶק וְגוֹ'. וּמַה עָנָה אוֹתוֹ**
בְּלָעַם בֶּן בְּעוֹר (בגין כך) **זְכַאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל, זְכַאִה**
חוֹלְקִיהוּן בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי אשריהם ישראל אשרי חלקם
 בעולם הזה ובעולם הבא. (דמאריהון אוכח לון הָכִי).

חק במלכות תורה שבעל פה, משפט בז"א תורה שבכתב

אִם בְּחַקְתִּי תִלְכוּ. (ויקרא כ"ו) **אִם בְּחַקְתִּי, דָּא אֲתָר**
 דְּגִזְרִין דְּאוֹרֵייתָא תִלְיִין בְּהַהוּא אֲתָר חוקותי הוא
 במלכות שהיא המקום בו תלויים גזרות התורה, **כְּמַה דְּאֲתִי אָמַר** כמו שכתוב
 (ויקרא יח) **אֶת חֻקוֹתַי תִּשְׁמְרוּ. חוֹק הוּא דְּאֲקָרִי הָכִי** והמלכות

הלימוד היומי

היא נקראת חוק ובה ענין השמירה, וְגִזְרֵיֶיךָ אֲזַיְרֶינָהּ אֶתְכִלְיָן וגזרות התורה כלולות בה. (ויקרא כה) וְאֵת מִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ. מִשְׁפָּטֵי, דָּא הוּא אַתְר אַתְרָא עֲלָאָה משפטי היא מקום אחר בבחינה עליונה יותר והיא בחינת ז"א, דְּהֵיאָה חֻקָּה אַחֲדַת בֵּיהּ, וּמִתְחַבְרֵן דָּא בְּדָא דְעִילָאֵי וְתַתָּאֵי שהמלכות אחוזה בו ושניהם מתחברים יחד זה בזה בסוד יחוד זו"ן וכל העליונים והתחתונים מתאחדים על ידם ולכן שייך שמירה גם במשפטי שהוא ז"א. וְכֹל פְּקוּדֵי אֲזַיְרֶינָהּ, וְכֹל גִּזְרֵי אֲזַיְרֶינָהּ, וְכֹל קְדוּשֵׁי אֲזַיְרֶינָהּ, בְּהַנִּי אַחֲדֵן וכל מצוות התורה וכל גזרותיה וכל הקדושה שאדם מתקדש בקיום התורה והמצוות הכל נאחו בזו"ן. בְּגִין דְּהֵיאָה תוֹרָה שְׂבַכְתָּב, וְהֵיאָה תוֹרָה שְׂבַעֲל פֶּה לפי שז"א הוא בחינת תורה שבכתב והמלכות תורה שבעל פה.

העובר על מצוות התורה פוגע בשם הוי"ה הקדוש

וְעַל דָּא ועל זה כתוב אִם בְּחֻקֹּתַי, כָּל אִינוּן גִּזְרֵיֶיךָ וְדִינֵי וְעֹנְשֵׁיֶיךָ וּפְקוּדֵיֶיךָ שהם כל אותם גזרות ודינים וענשים ומצוות התורה, דְּאִינוּן בְּהֵוָּא אַתְר דְּאֲקָרֵי תוֹרָה שְׂבַעֲל פֶּה, חֻקָּה שְׂבַעֲל פֶּה מוֹשְׁרָשִׁים בְּאֹתוֹ הַמְּקוֹם הַנִּקְרָא תוֹרָה שְׂבַעֲל פֶּה וְחֻק וְהֵינּוּ בְּמַלְכוּת. וְאֵת מִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ בְּהֵוָּא אַתְר דְּאֲקָרֵי תוֹרָה שְׂבַכְתָּב הֵן הַמְּצוּוֹת הַמוֹשְׁרָשׁוֹת בְּז"א הַנִּקְרָא תוֹרָה שְׂבַכְתָּב, כְּמָה דְּאֵת אֲמַר כמו שכתוב (תהלים פא) מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. וְדָא אַחֲד בְּדָא וְדָא בְּדָא,

הלימוד היומי

וְכָל־אֶחָד מֵאֶחָיו יָחַד כִּי זֶה אֹחֻז בְּזֶה וְזֶה בְּזֶה וְהִכָּל אֶחָד. וְיָדָא הוּא כְּלָלָא דְשִׁמְא קְדִישָׁא והם ביחד כללות שם הוי"ה כי אותיות יה"ו הם בחינת ו"א וה' אחרונה מלכות **וּמֵאֵן דְּאֶעְבֵּר עַל פְּתֻנְמֵי אוֹרֵייתָא, כְּאֵלוּ פְּגִים שִׁמְא קְדִישָׁא** ומי שעובר על משפטי התורה כאילו פוגם ח"ו בשם הקדוש, **בְּגִין דְּחִק וּמְשַׁפֵּט שִׁמְא דְקְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא הוּי** לפי שחק ומשפט שהם ז"ן הם השם הוי"ה ב"ה. **וְעַל דָּא** ועל זה כתוב, **אִם בְּחֻקְתֵי תֵלְכוּ: דָּא תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה** היא המלכות בחינת תורה שבעל פה. **וְאֵת מְשַׁפְטֵי תִשְׁמְרוּ: דָּא תוֹרָה שְׁבַכְתָּב** הוא ו"א בחינת תורה שבכתב. **וְיָדָא הוּא כְּלָלָא דְשִׁמְא קְדִישָׁא** ושניהם יחד הם כללות השם הקדוש הוי"ה.

ע"י מצוות התורה מתקנים ומיחדים את ז"ן

וְעַשִׂיתֶם אוֹתָם. מֵאִי וְעַשִׂיתֶם אוֹתָם, פִּיּוֹן דְּאָמַר תֵּלְכוּ וְתִשְׁמְרוּ, אִמְאִי וְעַשִׂיתֶם אחר שאמר הכתוב בחוקותי תלכו ומשפטי תשמרו מה הוסיף במה שאמר ועשיתם אותם. **אֵלָא, מֵאֵן דְּעֵבִיד פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא וְאֵזִיל בְּאוֹרְחוּי, כְּבִיכּוּל כְּאֵלוּ עֵבִיד לִיהַ לְעֵילָא** אלא מי שמקיים מצוות התורה והולך בדרכיה כביכול כאילו עשאו לשם הקדוש למעלה. **אָמַר קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא, כְּאֵלוּ עֲשָׂאֲנִי, וְאוֹקְמוּהָ** והקב"ה אומר כאילו עשה אותי, כי על ידי לימוד התורה וקיום המצוות האדם ממשיך מוחין לז"ן ומשלים אותם בכל עשר ספירותיהם. **וְעַל דָּא** ולכן כתוב

הלימוד היומי